

Като излизаме отъ тази точка зрѣние, казвамъ че азъ не съмъ съгласенъ съ мнѣнието на Комисията, когато дава на този човѣкъ едно жандармско жалване. Повтарямъ го, това което казва Г-нъ М-ръ на Просвѣщението, е малко, но понеже сръдствата у насъ, Държавнитѣ пари сж скромни, то съгласенъ съмъ да бжде 150 л. мѣсечно.

Прѣдставѣте си съ тия пари, съ 900 л. какво ще прави? Дали за дрѣхи, облѣкло, или кжща, или за какво? По добръ е тогазъ да му се не дава нищо. Защото, ако вземемъ прѣдъ видъ неговиятъ животъ до сега, ще видимъ, че съ толкова пари неможе да живѣе. Или да му дадемъ една таквазъ пенсия, съ която може да живѣе, или хичъ да му не даваме. Както се каза, той е на 70 години човѣкъ, и съ тѣзи си старина пакъ се стареа и глѣда България. Той е работилъ съ години и учителствувалъ е, и ползувалъ ли се е или не, но той е билъ учителъ и тѣзи, които разбиратъ, може да сждятъ, но въ всѣки случай той е човѣкъ, който е училъ отъ прѣди 50 години, а не отъ она денъ.

Првъ е Доброплодный, когато въ Шуменъ се основа гимназия и той е прѣподавалъ язици и пр. И той днесъ има ученици, които сж по на 35 год. иматъ положение и благодарение нему, днесъ сж въ събранието.

Въ заключение, казвамъ, ако дадемъ пенсия на Доброплодный, да бжде минимумъ колкото каза Г-нъ М-ръ на Просвѣщението — 150 лева мѣсечно, а не 80 лева; или да отблжсненъ, да не даваме нищо, по-добръ да умрѣ отъ гладъ, както въ турско врѣме, или да му дадемъ, както е прилично.

Станевъ: Г-да прѣдставители! Не съмъ противъ щото да се даде възнаграждение на тия отъ старитѣ учители, които въ най-тѣжкитѣ врѣмена сж помогнали на нашия народъ, т. е. горѣ-долѣ сж научили хората да пишатъ — да пишатъ имената си. Това което се